

den udførlige Motivering, som i Landstingets Betænkning gaves for Modstanden mod denne Bestemmelse, nemlig at man ikke vilde have Lønningsregler ind i en Fabriklov; det skulde udelukkende være en Fabriklov, og skulde der træffes nogen Bestemmelse med Hensyn til Lønregulativer og den Slags Ting, maatte de træffes ved særlig Lov. Nu ser jeg ganske vist, at Landstingsudvalgets ærede Ordfører ved Lovforslagets Behandling i Landstinget forleden har tilsagt Ministeren sin Medvirken, hvis der skulde indtræde Nødstilstand, og sagt, at hvis det skulde vise sig paatrængende nødvendigt at træffe lignende Bestemmelser, kunde der jo forhandles om dem i Fremtiden; men disse Udtalelser var saa reserverede, at jeg ikke tror, man tør bygge for store Forhaabninger derpaa. Men jeg skal forlade dette Spørgsmaal og vende mig til det, som har været bestemmende for Folketingets Udvalg, da det satte Bestemmelsen ind igen. Det var de Udtalelser, der findes som Motivering fra Arbejdsraadet i Bemærkningerne til det oprindelige Lovforslag i Rigsdagstidenden 1910—11, Tillæg A. Sp. 3351—53. Der gøres der udførligt Rede for, hvorfor man ønsker disse Bestemmelser ind i Lovforslaget, nemlig for at sikre de Arbejdere, der har Hjemmearbejde, at de virkelig for det Arbejde, de udfører, faar den Betaling, som ydes af Arbejdsgiveren, altsaa med andre Ord, for at værne dem mod, at denne Betaling gaar i forkerte Lommer. Det var dette Hensyn, der bevægede Udvalget til at sætte Bestemmelsen ind i Lovforslaget igen. Maa jeg her, uden for øvrigt at komme ind paa en yderligere Omtale deraf, gøre opmærksom paa, at i den af Arbejdsraadet i Bemærkningerne givne Motivering henvises der til den tyske og engelske Lovgivning, hvor der netop er truffet Bestemmelser og vedtaget Regler for at værne Hjemmearbejdere mod Udbytning af Mellemænd. De Bestemmelser, vi satte ind i Lovforslaget, finder jeg fuldt ud korrekte og berettigede. Landstinget har haft en modsat Opfattelse og har stemt dem ud. Det var det, Ændringsforslaget under Nr. 7 til § 30 gik ud paa. Vi akkvieserer derved, skønt vi, som sagt, mener, at Bestemmelserne var fuldt ud berettigede.

Paa dette Tidspunkt er der vist ikke Grund til at omtale de i Landstinget foretagne Ændringer nærmere. Jeg skal paa Udvalgets Vegne udtale Haabet om, at den Lov, som vi nu staar i Begreb med at vedtage, maa blive modtaget med Velvilje af Befolkningen, ikke alene af dem, som

skal føre Tilsyn med Lovens Udførelse, men ogsaa af den store Mængde, som Loven i øvrigt kommer til at berøre, og det gælder ikke mindst dem, som vil faa Paabud om at træffe alle de Sikringsforanstaltninger, som der utvivlsomt vil blive givet Paabud om. Da Udviklingen har medført, at navnlig vi Landbrugere, men for Resten ogsaa Bybefolkningen, mere og mere maa tage Maskiner i Brug, vil det være nødvendigt, at vi søger saa vidt muligt at sikre de Personer, som skal betjene Maskinerne, og værne dem mod Ulykkestilfælde, og det er jo herpaa, Lovforslaget først og fremmest tager Sigte. Jeg ved meget vel, at selv med de mest omfattende Sikringsforanstaltninger vil det være ganske umuligt helt at forebygge Ulykkestilfælde, men vi maa søge at indskrænke deres Antal til det mindst mulige. Jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne anbefale Tingets ærede Medlemmer at tiltræde de Ændringer, Landstinget har foretaget, og at stemme for Lovforslaget.

Sigvald Olsen: Jeg slutter mig til den ærede Ordførers (Carl Sørensen) Beklagelse af, at Landstinget har ændret Paragraffen Hjemmearbejde saaledes, at Bestemmelserne vedrørende Lønninger er gaaet ud. Jeg erkender ikke Berettigelsen af den Indvending, der er gjort i Landstinget, at det ikke hører ind under en Lov om Arbejde i Fabrikker og Tilsyn med Værksteder o. s. v., at man sikrer Arbejderne, at de kan faa den Løn, der er fastsat indenfor de forskellige Fag. Men da Lovforslaget indeholder Forbedringer i forskellige Retninger, vil jeg ligesom den ærede Ordfører tilraade at tage det i den Affattelse, det nu har faaet.

Rørdam: Ogsaa jeg vil tilraade at tage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet til os fra Landstinget. Jeg maa ligesom den sidste ærede Taler meget beklage, at Landstinget med Hensyn til Bestemmelserne angaaende Hjemmearbejde ikke har kunnet følge Folketinget. Det var et af de Punkter, hvor der maaske aller mest trængtes til Beskyttelse af Arbejderne, og et af de virksomste Midler dertil var sikkert de Foranstaltninger, som Folketinget havde foreslaaet optaget. Dem har Landstinget nu sat ud af Lovforslaget, og det maa jeg i høj Grad beklage. Ikke desto mindre er der, saaledes som Sagen ligger nu, ikke andet at gøre end at stemme for Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger, da man ellers ikke vil opnaa